

Mattheüs 10:28 leert geen “ophouden te bestaan”

M.V. 28-9-2019. Update 7-9-2020 (inlassen achteraan)

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)

Sommigen geloven in annihilatie (ophouden te bestaan) wanneer de Schrift spreekt over het werpen van zondaars in de hel. Vaak wordt Mattheüs 10:28 aangehaald voor hun betoog. Maar we zullen zien dat dit niet klopt.

Mattheüs 10:28 vergeleken met Lukas 12:4-5

Mattheüs 10:28: “En wees niet bevreesd voor hen [menselijke vijanden] die het lichaam doden [*apokteino*] en de ziel niet kunnen doden [*apokteino*], maar wees veeleer bevreesd voor Hem Die zowel ziel als lichaam te gronde kan richten [*apollumi*] in de hel [*gehenna*]”.

Twee luiken aan dit vers:

1. Het “doden” betreft hier wat mensen (vijanden) kunnen doen met een mens, voor zover het lichaam betreft. Het gevolg hiervan is overlijden, en is niet te vrezen.
2. Het werpen in de hel door God is te vrezen. Bedoeld wordt dat het (dan opgestane) lichaam en de ziel aan de hel (*gehenna* / *limnen tou puros* – Op. 20:15) overgegeven worden om ze “te gronde te richten” (*apollumi*). Dit is wat anders dan “gedood worden”, of “vernietigd worden”, of “ophouden te bestaan”, zoals sommigen menen.

Lukas 12:4-5: “En Ik zeg u, Mijn vrienden: Wees niet bevreesd voor hen die het lichaam doden [*apokteino*] en daarna niets meer kunnen doen. ⁵ Maar Ik zal u laten zien voor Wie u bevreesd moet zijn: Wees bevreesd voor Hem Die, nadat Hij gedood [*apokteino*] heeft, ook macht heeft in de hel [*gehenna*] te werpen. Ja, Ik zeg u, wees bevreesd voor Hem!”

Twee luiken aan dit vers:

1. Het “doden” betreft hier wat mensen (vijanden) kunnen doen met een mens, voor zover het lichaam betreft (niet te vrezen), maar tevens ook wat God kan doen als bestraffing. Telkens is het gevolg hiervan overlijden. Maar daarna komt de echte straf voor wie door God werd gedood.
2. Het werpen in de hel door God is te vrezen. Bedoeld wordt dat het (dan opgestane) lichaam en de ziel in de hel (*gehenna* / *limnen tou puros* – Op. 20:15) worden geworpen. Hier wordt niet gezegd dat daar lichaam en ziel “gedood worden”. De hel (*gehenna*) zélf is de verschrikking, ook bekend als de “poel van vuur” (Op. 20:15).

Wat betekent “apollumi”?

Een nauwkeurige bestudering van de Schriftwoorden, waarvan sommigen veronderstellen dat zij “vernietiging” of “ophouden te bestaan” betekenen, maakt duidelijk dat deze opvatting absoluut ongegrond is. Het Griekse woord “*apollumi*” wordt vaak in het Nieuwe Testament gebruikt om aan te duiden dat een ding om een of andere reden niet meer geschikt is voor het normale gebruik waarvoor het bestemd was. Zo lezen we bv. van de “oude zakken” waarin “nieuwe wijn” gedaan was:

“Ook doet men geen nieuwe wijn in oude leren zakken; anders barsten de zakken, en de wijn stroomt eruit, en de zakken gaan **verloren** [*apollumi*]” (zie Mattheüs 9:17; Markus 2:22).

Maar ook Johannes 3:16 moet zo vertaald worden:

“Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft niet **verloren** [*apollumi*] gaat, maar het eeuwige leven heeft”.

Nog andere voorbeelden:

Vergelijk met Mattheüs 10:6 – “Maar ga liever naar de **verloren** [*apollumi* – zelfde grondwoord als in Johannes 3:16!] schapen van het huis van Israël”. En eveneens Mattheüs 15:24 – “Ik ben slechts gezonden tot de **verloren** [*apollumi*] schapen van het huis van Israël”. Ook in Mattheüs 18:11 vinden wij hetzelfde woord: “om het **verloren** [*apollumi*] te behouden”. In Lukas 15 hebben wij de gelijkenissen van het “**verloren** [*apollumi*, vs.4] schaap” en de “**verloren** [*apollumi*, vs.24] zoon”. Het zal voor ieder duidelijk zijn, dat noch het schaap, noch de zoon verloren waren in de zin van annihilatie (ophouden te bestaan).

Apollumi in Mattheüs 10:28 betekent daarom het “te gronde richten” van lichaam en ziel van de zondaar in de hel (de straf), en niet de annihilatie (vernietiging) ervan.

De Hel wijst op de slechtheid van de zonde

Jezus beschreef de hel als “vuur” (Mattheüs 25:41) en een plaats van “pijn” (vs. 46). De hel is een plaats van vergelding, retributie, waar Gods **gerechtigheid** wordt gediend voor begane misdaden. De strafmaat moet dus aangepast zijn aan de misdaad.

De miserie en kwelling van de hel wijzen op de slechtheid van de zonde.

Zij die opstaan tegen de leer van de hel, en zeggen dat die buitensporig is, verraden hun ontoereikend besef van de **slechtheid van de zonde**. Indien zondaars aan iets minders zouden overgeleverd worden dan aan de hel, zou dat een falen betekenen van Gods gerechtigheid.

Gods **liefde** en **gerechtigheid** komen samen in het kruis. Zonder bekering en aanneming van Jezus' offer aan het kruis **blijft** Gods toorn op de ongelovige – Johannes 3:36.

Beschrijving van de Hel in antropomorfe beelden

De hel is een plaats van afscheiding, ver van God! Dat is de essentiële reden waarom die plaats verschrikkelijk is. Het “vuur”, de “worm”, “de buitenste duisternis”, en nog andere uitdrukkingen geven een beeld van de straf. Wij mensen kunnen geen beeld vormen van de hel, want die is bovennatuurlijk, zoals de hemel bovennatuurlijk is, en voor sterfelijke mensen niet te vatten. Vandaar dat de Bijbel antropomorfe (= “van menselijke gedaante”) beelden en uitdrukkingen geeft voor de hel:

- Eeuwig, onuitblusbaar vuur. (Mt 3:12; 18:8; 25:41).
- Eeuwige pijn, of beter “straf” [*kolasin aiônion* = straf eeuwig]. (Mt 25:41, 46).
- Eeuwig oordeel. (Hb 6:2). Eeuwig verderf, ver van God. (2Th 1:9).
- Diepste duisternis, tot in eeuwigheid. (Judas 13). Niet stervende worm. (Mk 9:47-48).
- Vuur en zwavel. Opstijgende rook van pijniging. Dag en nacht geen rust. (Op 14:9-11; 20:10).
- Jammeren, tandenknarsen, buitenste duisternis. (Mt 8:10-12; 13:41-42; 22:12-13; 24:51; 25:30).
- Straf naar werken. (Mt 11:22). Poel van vuur. (Op 20:13-15; 21:8).

De eeuwigheid van de Hel

Velen verwerpen de leer met betrekking tot *eeuwige* straf in de hel. Zij zeggen dat er geen bijbels woord is dat het concept uitdrukt van “eeuwigheid”, doch slechts van “een lange periode” (Hebreeuws *olam*) of “eeuw/tijdperk” (Grieks *aion*).

Maar de apostel Johannes schrijft over *de poel van vuur* (de hel):

“En zij zullen **dag en nacht** (Gr. *hemeras kai nyktos*) gepijnigd worden **in alle eeuwigheid** (Gr. *eis tous aionas ton aionon* = tot de eeuwen en eeuwen / voor altijd en altijd)” (Openbaring 20:10, 15).

Het tijds kader, hier uitgedrukt in “tot de eeuwen en eeuwen”, is het langste concept van tijd in de Griekse taal, (of misschien wel in elke taal). Gecombineerd met “dag en nacht” drukt dit een eeuwig bestaan uit waarin 24/7, in alle eeuwigheid, de veroordeelden in de hel zullen opgesloten worden.

Uit: “An Imaginary Cosmic Reality”, Larry DeBruyn.

Zie verder:

- Rubriek “Eeuwige Straf versus Alverzoening”: <http://www.verhoevenmarc.be/alverzoening.htm>